

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselője (felperes jogi képviselőjének címe)** által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, az **alperesek jogi képviselője (alperesek jogi képviselőjének címe)** által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, valamint II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult ügyében a Fővárosi Törvényszék 2017. július 11. napján kelt 12.G.41.853/2016/14. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 nap alatt 224.000 (kétszázhuszonegyezer) forint + áfa, valamint 48.000 (negyvennyolcezer) forint mértékű együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A peres felek között **közjegyző** által 11051-0/671/2008/3/O. ügyszám alatt közjegyzői okiratba foglaltan 2008. szeptember 18. napján „Ingatlan jelzálogjoggal biztosított, devizában nyilvántartott jelzálog-típusú Kölcsönszerződés” megnevezésű kölcsön- és jelzálogszerződés jött létre, amelyben a felperes, valamint a II. rendű alperes adósként, illetőleg zálogkötelezettként, míg az I. rendű alperes hitelezőként és zálogjogosultként szerepelt. A kölcsön összege 13.410.000 forint CHF-ban nyilvántartva, célja az adósok által a hitelezőtől 2007. augusztus 24. napján felvett 9.500.000 forint kölcsönösszeg egyösszegű törlesztése volt.
- [2] A szerződés III. pont 2. és 3. bekezdése az alábbiakat tartalmazza:
„A Szerződő felek megállapodnak abban, hogy a jelen közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés alapján az Adósok terhére mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében, annak közokirati tanúsításaként, az Adósoknak a Hitelezőnél vezetett számlái és a Hitelező vonatkozó bizonylatai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt fogadják el. Az Adósok és a Zálogkötelezettek alávetik magukat annak, hogy a jelen közjegyzői okirat alapján az Adósok terhére fennálló kölcsön- és egyéb

járuvéktartozás összegét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén is, a Hitelező felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa."

- [3] A IV.1. pont 8. bekezdése szerint „Ha a zálog romlása (akár a zálogtárgy állaromlás, akár egyéb ok folytán a zálogfedezet értékének csökkentése) a zálogból való kielégítést veszélyezteti, a Zálogjogosult felhívására a Zálogkötelezettek a felhívásban megszabot határidő alatt kötelesek a zálogfedezetet az eredeti értékére kiegészíteni. Amennyiben a Zálogkötelezettek a fenti felhívás ellenére a Zálogjogosult által megszabott, megfelelő határidő alatt a fedezetet az eredeti értékére nem egészítik ki, a Zálogjogosult a záloggal biztosított követelés lejárta hiányában is gyakorolhatja az e zálogszerződés alapján őt megillető kielégítési jogot. A Hitelező jogosult a kölcsöntartozásnak a futamidő során bekövetkező jelentős növekedése, illetve a fedezetként szolgáló ingatlan értékének jelentős csökkenése esetén az Adósoktól a fedezet kiegészítését kérni. Ha az Adósok a Hitelező felhívása ellenére, az abban megszabott, megfelelő határidő alatt a fedezetet megfelelően nem egészítik ki, a Hitelező a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondhatja, és teljes követelését lejárttá teheti, valamint a Zálogjogosult gyakorolhatja az e zálogszerződés alapján őt illető kielégítési jogot."
- [4] A felperes módosított keresetében a kölcsönszerződés IV.1. pontjának 8., valamint a III. pont 2. és 3. bekezdésének tisztességtelensége folytán a kölcsönszerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérte azzal, hogy a támadott szerződéses rendelkezések nem jelentenek kötelezettséget a felperesre nézve. Kérte annak megállapítását is, hogy nem látható el végrehajtási záradékkal a perbeli kölcsönszerződés „a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. tv. (Kjtv.) 23/C. § (1) bekezdés c) pontja értelmében..."
- A felperes a kölcsönszerződés IV.1. pont 8. bekezdését azért tartotta tisztességtelennek, mert az nem felelt meg a szimmetria, a ténylegesség és arányosság, az objektivitás, a világos és egyértelmű megfogalmazás, valamint a tételes meghatározás elvének. Hivatkozott arra is, hogy az adós számára megismerhetetlen és ellenőrizhetetlen, hogy a bank mit fogad el fedezetként, mely kontroll nélküli, egyoldalú lehetőséget biztosít a bank számára. Kifogásolta, hogy a fedezet kiegészítésének mértéke nem került meghatározásra. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 525. §-a az adósra, nem pedig a zálogkötelezettre állapítja meg a biztosíték kiegészítés iránti kötelezettséget, a két jogalany pedig nem szükségképpen esik egybe. A szerződés a fedezet kiegészítésének törvény által előírt kötelezettségét kibővíti. Kérelmét a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdésére, 209/A. § (2) bekezdésére és az 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (továbbiakban Korm. r.) 1.§ (1) bekezdés a) és b) pontjára, valamint a 2. § f) pontjára hivatkozással indokolta.
- A felperes a kölcsönszerződés III. pontja 2. és 3. bekezdésének tisztességtelensége okán kifejtette, hogy a szerződésben az adósok előre elismerik a jövőbeni tartozásuk összegét, amely a Ptk. 242. §-ában meghatározott tartozáselismerésnek számít, és ennek a következménye az ezzel szembeni bizonyítási kötelezettség, illetőleg a jogérvényesítés elnehezedeése a fogyasztó oldalán. Ezen elismerés által az adósok a jövőbeni, a hitelező általi esetleges felmondás alaposságát előre elismerik és elfogadják, amely szintén hátrányos helyzetbe hozza őket. Kérelmét a Korm. r. 1.§ (1) bekezdés a), b) és j), valamint a 2. § d) pontjára alapította.
- A felperes valamennyi kereseti kérelem tekintetében a II. rendű alperest tőrésre kérte kötelezni. Kérte továbbá az I. rendű alperest perköltségben is marasztalni.
- [5] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult. Álláspontja szerint a támadott szerződéses

rendelkezők nem minősülnek érvénytelennek. A szerződés III. pont 2. és 3. bekezdése kapcsán előadta, hogy a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 206. § (1) és (2) bekezdéséből, valamint a 28/2014. (VII.23.) MNB rendeletből következően vélelem áll fenn a banki nyilvántartás helyessége mellett. A nyilvántartási kötelezettség pedig emellett jogszabályban lefektetett kötelezettsége a pénzintézetnek. Hivatkozott arra is, hogy a közjegyzői ténytanúsítvány elkészítésének nem feltétele az adós egyetértése, ugyanakkor a Hpt. 275. § (1) és (2) bekezdése, a 250/2000. (XII. 24.) Korm. r., valamint az 2009. évi CLXII. törvény 20/B. § (1) és (3) bekezdése jogorvoslati lehetőséget biztosít a pénzintézet megállapításával szemben: az adós panasszal élhet, a megállapításokat vitathatja. Az adott szerződéses rendelkezés által a szerződés egyoldalú értelmezésére nem jogosult, az a bizonyítási terhet nem fordítja meg, figyelemmel arra, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések értelmében a közjegyzői okiratba foglalt szerződéssel szemben mindenképpen az adóst terheli a bizonyítási kötelezettség. Utalt arra is, hogy a követelés összegére vonatkozóan őt bizonyítási kötelezettség nem terheli a ténytanúsítvány hiánya esetén sem. Vitássá tette, hogy e szerződéses rendelkezések által az adós vonatkozásában szerződésszegés megállapítására lehetne jogosult.

- [6] A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [7] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a szerződés III. pontjának fent idézett 2. és 3. bekezdése érvénytelen.
A bíróság kötelezte a II. rendű alperest e megállapítás tűrésére; az ezt meghaladó kereseti kérelmet elutasította.
- [8] Ítéletét azzal indokolta, hogy a szerződés IV.1. pont 8. bekezdésébe foglalt rendelkezés nem tisztességtelen a Korm. r. alapján, ugyanis a rendelkezés a Ptk. 261. § (2) bekezdésének megfelelően szabályozza a zálogtárgy romlása esetén követendő eljárást.
- [9] Az elsőfokú bíróság a szerződés III. pont 2. és 3. bekezdésében írt rendelkezéssel kapcsolatban kifejtette, hogy a Korm. r. 1. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem találta megállapíthatónak a tisztességtelenséget, mivel e rendelkezés értelmezési lehetőséget nem tartalmaz, ilyet nem szabályoz, illetőleg ilyen szerződéses szabályozásként az nem értelmezhető.
Álláspontja szerint a 93/13. EKG Irányelvben (Irányelv) meghatározott fogyasztóvédelmi cél akként jut érvényre, ha tisztességtelennek minősül azon szerződési feltétel, amely a fogyasztó teljesítése szerződésszerűségének a másik fél általi, egyoldalú elbírálását lehetővé teszi. Ezért a Korm. r. 1. § (1) bekezdés b) pontja akként értelmezendő, hogy az az ilyen rendelkezés tisztességtelenségét egyediesíti, kimondja. Mindemellett az adott jogszabályhely Irányelvre tekintettel való értelmezéséből kitűnően tisztességtelennek minősül azon szerződéses rendelkezés is, amely a hitelező teljesítése szerződésszerűségét ugyancsak a hitelező egyoldalú megítélésétől teszi függővé. A szerződés III. pontjának 2. és 3. bekezdése a tartozás mértékének egyoldalú megállapítása, valamint ennek az adós általi, előre történő elfogadása által lehetőséget ad a hitelező számára mind a fogyasztó, mind pedig a saját szerződésszerű, avagy szerződésellenes magatartásának minősítésére. Mindezek folytán a Korm. r. 1. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt okból az adott szerződéses rendelkezés tisztességtelensége megállapítható.
Kifejtette: a szerződés közjegyzői okiratba foglalása által a szerződésben feltüntetett teljes tartozás záradékolhatóvá válik az alperesi felmondás esetén. A záradékolás után a

végrehajtás megszüntetése, illetőleg korlátozása az adós számára a Vht. 41.§ (1) bekezdése alapján lehetséges. E rendelkezések pedig annak a valószínűsítésének kötelezettségét írják elő az adós számára, hogy a végrehajtandó követelés alaptalan, mert azt már teljesítették, vagy egyébként megszűnt. Az adóst tehát mindenképpen terheli a fenti valószínűsítési kötelezettség, függetlenül attól, hogy megtette-e a tartozásösszegezését előre elismerő nyilatkozatát, figyelemmel arra, hogy a közjegyzői okirat záradékolása esetén az abban foglalt követelés teljes egészében - fő szabály szerint - végrehajtható. A bíróság ugyanakkor megállapította azt is, hogy bár a bizonyítási teher nem fordul meg, de a fogyasztó hátrányára változik: az igényérvényesítés terheesebb lesz azáltal, hogy a követelés alaptalanságának, vagy a teljesítés megtörténtének valószínűsítésével szemben áll, azt lerontja a fogyasztó által tett, a hitelező kimutatásának megfelelő összeget elismerő nyilatkozat.

Mivel a Korm. r. 1. § (1) bekezdésének j) pontja nem kifejezetten a bizonyítási teher megfordulását, hanem a bizonyítási teher változását emeli ki mint tisztességtelenséget okozó szerződéses rendelkezést, ezért a bizonyítási teher hátrányos változása folytán is állhat fenn tisztességtelenség.

Mindemellett a Korm. r. 1. § (1) bekezdés i) pontjába foglalt okból is fennáll a tisztességtelenség; mivel a fenti körülmények a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét korlátozzák, ugyanakkor ezt nem kompenzálja a szerződés más, jogszabályban meghatározott vitarendezési móddal. Korlátozza e rendelkezés az adóst abban is, hogy magát a felmondás alaposságát vitássá tegye.

Az igényérvényesítési lehetőségek fent kifejtett korlátozása és a hitelezői felmondás lehetőségének előre történő megteremtése által az adott szerződéses rendelkezés a felek szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztességesség követelményének megsértésével egyoldalúan, valamint indokolatlanul állapítja meg fogyasztói adós hátrányára. Így a támadott szerződéses feltétel tisztességtelensége a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján is megállapítható.

- [10] A bíróság megállapította továbbá, hogy a felperesnek azon, a jogkövetkezmény körében előadott további kereseti kérelmei, miszerint kéri annak megállapítását, hogy az érvénytelen rendelkezés nem jelent kötelezettséget a felekre nézve, nem alapos az érvénytelenség megállapíthatósága esetén sem, mivel a megállapítási kereset Pp. 123.§-ában foglalt feltételei nem állnak fenn. Az érvénytelenség megállapításából következik az erre alapított jogok és kötelezettségek kizártsága, ennek külön megállapítása a felperes jogainak alperestől való megóvása érdekében - az érvénytelenség megállapításán túlmenően - szükségtelen lenne.
- [11] A bíróság a záradékolhatóság kizártságának megállapítására irányuló keresetet is elutasította, mivel nem állnak fenn a Pp. 123. §-ában írt feltételek, valamint a közjegyzői okirat záradékkal való ellátása kérdésében a bíróság külön nem-peres eljárásban vizsgálódhat.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, a felperes egyúttal a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet is előterjesztett. Az ítélet tábla az igazolási kérelmet és az elkésett felperesi fellebbezést hivatalból elutasította. A Kúria az ítélet tábla végzését a Gf.VII.30.003/2018/3. számú végzésével helyben hagyta, így az elsőfokú ítéletnek a keresetet részben elutasító rendelkezése 2017. szeptember 5. napján jogerőre emelkedett.

- [13] Az I. rendű alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság által érvénytelennek minősített kikötés nem okoz az adós számára egyenlőtlenséget, nem fordítja meg a bizonyítási terhet, mert a közvetlen, bizonyítási eljárás nélkül elrendelhető végrehajtás nem a kikötésen, hanem a kötelezettségvállalás Vht. 23/C. § (1) bekezdésének megfelelő közokiratba foglalásán alapul. A hitelezőnek tehát a kikötés hiánya esetén sem kell a követelés érvényesítése iránt peres eljárást kezdeményeznie.
- Álláspontja szerint nem kizárólag a bank jogosult a szerződés szerű teljesítés megállapítására, mindössze a bank mint professzionális és a közjogi szabályok alapján erre kötelezett fél nyilvántartja és közli az adóssal a fennálló tartozása adatait. Az adatokat, a követelés összegét az adós a szerződés fennállása alatt kifogásolhatja, egy végrehajtási eljárásban pedig a Vht. és a Pp. szabályai szerint megtámadhatja.
- [14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta: amennyiben nem ért egyet az I. rendű alperes nyilvántartásával, akkor egy végrehajtási eljárásban neki kell bizonyítania, hogy az helytelen. A kikötés miatt lemondott arról, hogy kétségbe vonja az I. rendű alperes által meghatározott tartozás összegét. A szerződés megkötésekor hatályos Vht. 21. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes kérelmére végrehajtási záradékkal lehet ellátni a közokiratot. Mindez azzal a következménnyel jár, hogy az ilyen módon ellene indított végrehajtási eljárást megszüntetni, illetve korlátozni csak akkor tudja, ha az I. rendű alperessel szemben indított perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján bizonyítja a Pp. 369. § b) pontjában foglaltakat, azaz azt, hogy az I. rendű alperes követelése részben vagy egészben megszűnt. Főszabályként az I. rendű alperest terheli a követelése pontos összegének bizonyítása az ellene a tartozás megfizetése iránt indított perben. A perbeli kikötés azonban lehetőséget biztosít az I. rendű alperesnek arra, hogy a bizonyítási terhet az ő terhére megfordítsa, ezért a kikötés a Korm. r. 1. § (1) bekezdésének j) pontjába ütközik. A perbeli kikötés tisztességtelensége akkor is megállapítható, ha az nem minősül a bizonyítási terhet megfordulását eredményező felperesi tartozáselismerésnek. A kikötést a Ptk. 207. §-a szerint értelmezve érthette úgy, hogy elismeri a szerződés alapján fennálló mindenkor tartozását olyan összegben, mint ahogy azt az I. rendű alperes a nyilvántartása alapján állítja. Ha az I. rendű alperes szerint a kikötésnek nem ez a valós értelme, az azt jelenti, hogy ennek az általános szerződési feltételnek a megszövegezésekor félreérthetően fogalmazott, vagyis a kikötés a Ptk. 209. § (4) bekezdése értelmében tisztességtelen. Kérte továbbá a per tárgyalásának felfüggesztését az Európai Unió Bírósága (továbbiakban: Bíróság) előtt C-34/18. szám alatt megindított előzetes döntéshozatali eljárás érdemi elbírálásáig.
- [15] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [16] A Fővárosi Ítéltábla az eljárást a 4.PF.21.104/2017/17 számú végzésével a Bíróság előtt C-34/18. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig felfüggesztette.
- A másodfokú bíróság az újraindult eljárásban a jelen ügyszámon a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.
- [17] A fellebbezés alapos.
- [18] A Kúria az EBH 2018.G.1. számú ügyben arra a következtetésre jutott, hogy a támadott kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a saját nyilvántartásai alapulvételével jogosult a fogyasztói

tartozások kimutatására, és a szerződő felek az e kimutatás alapján készült, közokiratba foglalt ténytanúsítványt tekintik irányadónak, nem minősül joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak, ezért a bizonyítási terhet a fogyasztó számára hátrányosan nem változtatja meg és nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem. Döntésének indoklásában hivatkozott a Ptk. 242. §-ában, a Hpt. 206. §-ában, a Vht 21. §-ában, Közjegyzői tv. 111. § (1) bekezdésében és a Korm. r. 1. § (1) bekezdés i) és j) pontjaiban írtakra.

A BH2018. 146. számon közzétett határozatban és az EBH 2018.G.1. számú határozat [18] pontjában felhívott jogszabályi rendelkezések szerint a vitás joga a felperest megilleti, a per tárgyává tett kikötésnek a Ptk. 207. § (2) bekezdésére figyelemmel sem tulajdonítható olyan tartalom, amely kihatna a felek igényérvényesítési és bizonyítási lehetőségeire, kötelezettségeire.

Az előbbi döntésében a Korm. r. 1. § (1) bekezdés b) pontjára alapított tisztességtelenséggel kapcsolatosan kifejtette, hogy az a kikötés tisztességtelen, amely a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel arra, hogy maga állapítsa meg a saját teljesítése megfelelőségét. A keresettel támadott szerződéses rendelkezés azonban nem tartalmaz az I. rendű alperest a megjelölt körben megillető egyoldalú jogosítványt, nem érinti (nem vonja el) a vele szerződő fél - a felperes - kötelmi jogát arra, hogy az I. rendű alperes szolgáltatásának megfelelőségét megítélje és minősítse (Ptk. 283. §), így a kölcsönszerződés vizsgált pontjának tisztességtelensége ezen a címen sem állapítható meg.

A támadott rendelkezés nem tartalmaz jogról való lemondó nyilatkozatot sem (BH2018.17.), figyelemmel arra is, hogy a Ptk. 207. § (4) bekezdése, valamint a Ptk. 205/B. § (2) bekezdése értelmében a jogról lemondó nyilatkozatnak kifejezettnak kell lennie és azt kiterjesztően értelmezni nem lehet; az igényérvényesítésről és/vagy bizonyításról való joglemondást külön figyelemfelhívást követően a felperesnek kifejezetten el kell fogadnia, ilyen nyilatkozatot a kölcsönszerződés nem tartalmaz. A felperesnek a fentebb kifejtettek szerint mind peren kívül, mind perben lehetősége van arra, hogy az I. rendű alperes által megjelölt felperest terhelő tartozás összegét vitássá tegye.

- [19] Ez a feltétel csak akkor lehet tisztességtelen a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján, ha a szerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket a fogyasztóval szerződő fél a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg. Az EUB C-415 /11. számú ítéletének [76] pontja értelmében ez az eset akkor áll fenn, ha az a hatályos nemzeti jogban szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozza a fogyasztót. A támadott kikötés az EBH 2018.G.1. számon közzétett gazdasági elvi határozatban kifejtettekre tekintettel nem alkalmas a tisztességtelenség megállapításához szükséges mértékű egyenlőtlenség előidézésére, ugyanis a hivatkozott Közjegyzői tv., Hpt., Ptk. szabályai alapján a felperes a támadott szerződéses feltétel hiányában is ugyanolyan helyzetben lenne, mint akkor, ha a kikötést a szerződés tartalmazza. (Kúria Gfv. VII. 30.049/2019/9., Kúria Gfv. VII. 30.518/2018/5.)

A C-34/18. számú, ún. **személy ügyben** a magyar bíróság a banki nyilvántartások alapulvételét előíró szerződési kikötésekkel kapcsolatos kúriai gyakorlat helyességére kérdezett rá.

- [20] A Bíróság ítéletében - értelmezve az irányelv Mellékletének 1. pontjának m) és q) alpontját - mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy az irányelv általános szabálya nem minősíti általános jelleggel és minden további ok nélkül tisztességtelennek az egyedileg meg nem tárgyalt olyan szerződési feltételt, amelynek tárgya vagy hatása az, hogy a bizonyítási kötelezettséget a fogyasztó hátrányára megfordítja.

A végrehajtási záradék közjegyző általi kiállításával összefüggésben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az irányelvvel nem ellentétes az a magyar szabályozás, amely egy eladó vagy szolgáltató és egy fogyasztó között létrejött szerződésre vonatkozó közokiratot elkészítő közjegyző számára anélkül teszi lehetővé, hogy az említett közokiratot végrehajtási záradékkal lássa el, hogy az előtte folyó eljárásokban sor kerülhetne az említett szerződés kikötései tisztességtelen jellegének

vizsgálatára, feltéve, hogy a nemzeti jogszabályokban biztosított jogorvoslatok eljárási szabályai az érintett ügy körülményei között hatékony bírói jogvédelmet biztosítanak a fogyasztónak, aminek a megvizsgálása a nemzeti bíróság feladata. A Bíróság szerint - a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránt a magyar jog alapján a fogyasztó által megindítható eljárásokra tekintettel - az ügy tárgyát képező feltétel nem tűnik olyanak, amely tisztességtelen módon korlátozná a fogyasztó jogorvoslati lehetőségeit.

A Bíróság kimondta továbbá, hogy az irányelv alapján az eladótól vagy szolgáltatótól nem követelhető meg, hogy egy egyébként világosan megfogalmazott szerződési feltétellel kapcsolatban azért nyújtson a fogyasztó számára további információkat, mert e feltétel joghatásai csak olyan nemzeti jogszabályi rendelkezések értelmezésével állapíthatók meg, amelyek nem képezik egységes ítélkezési gyakorlat tárgyát. Egy ilyen kötelezettség ugyanis meghaladná azt, amit az eladótól vagy szolgáltatótól az átláthatósági követelmény keretében el lehetne várni.

A Bíróság megállapította, hogy azok a feltételek, amelyek feljogosítják az eladót vagy a szolgáltatót annak egyoldalú értékelésére, hogy a fogyasztó a szerződésnek megfelelően teljesítette-e az őt terhelő azon ellenszolgáltatást, amely a tartozás fokozatos törlesztéséből és az ezzel összefüggő költségek megfizetéséből áll, nem tartoznak az irányelv mellékletében potenciálisan tisztességtelenként említett azon feltételek közé, amelyek tárgya vagy hatása az, hogy megadják a jogot az eladó vagy a szolgáltató számára annak megállapítására, hogy az áruk vagy a szolgáltatások megfelelnek-e a szerződésnek. Ez utóbbi feltételek ugyanis csupán az eladó vagy a szolgáltató számára fenntartott azon lehetőségre utalnak, hogy a fogyasztó részéről a szolgáltatással vagy az áruval kapcsolatban felmerülő kifogás vagy vita esetén egyoldalúan megállapítsa, hogy a saját szolgáltatása megfelel-e a szerződésnek, nem vonatkoznak ugyanakkor annak az eladó vagy a szolgáltató általi értékelésére, hogy a fogyasztó megfelelően teljesítette-e a szerződésből eredő kötelezettségeit.

A C-34/18. számú ügy befejeződését követően a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bíróság által előírt vizsgálatot az EBH 2018.G.1. számú ügyben a Bíróság által adott szempontokkal összhangban már elvégezte, így erre tekintettel ítélkezési gyakorlatának megváltoztatására nincs szükség.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete a Korm. r. 1. § (1) bekezdés b), i) és j) pontjának helytelen alkalmazásával minősítette a perbeli kölcsönszerződés keresettel támadott rendelkezését tisztességtelennek és állapította meg, hogy az korlátozta a felperes jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét, illetve, hogy a bizonyítási terhet a felperes számára hátrányosan változtatta meg.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

- [21] Az I. rendű alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az első- és másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült perköltsége megfizetésére, amely tartalmazza a lerótt fellebbezési eljárási illeték összegét és a jogi képviselő munkadíját, melyet az ítéltábla figyelemmel az I. rendű alperes és a jogi képviselője között létrejött megbízási szerződésre a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapított meg. Az ítéltábla az első- és másodfokú eljárásban a jogi képviselő javára összesen 14 munkaórát számolt el 16.000 forint+áfa óradíj alkalmazásával.

Budapest, 2020. január 30.

Dr. Németh László s.k.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

bíró